

Prolog

Pod našima nohama, někde v hlubinách Země, se možná skrývá neznámý svět, o němž toho dosud víme jen velice málo. Pro někoho je to asi bizarní představa, vždyť lidstvo již proniklo do vesmíru, věda a technika nám ve svém překotném rozvoji nabízí perspektivy, o nichž jsme ještě před sto lety snili jen ve vědecko-fantastických románech, odhalili jsme strukturu lidské DNA, mapujeme hlubiny moří a oceánů, pronikáme do nejdlehlějších koutů naší planety, ale o tom, co se skrývá, případně může skrývat v jejím hlubokém podzemí, máme – při vši úctě ke geologům a speleologům – stále jen dílčí poznatky a informace.

Podzemí je oblast, která je dosud nedostatečně prozkoumána, neboť v daném případě nehovoříme o desítkách či stovkách metrů, ale o mnohem větších hloubkách ve vnější zemské kůře, která se podle současných odhadů táhne v tloušťce od osmi až po osmdesát kilometrů pod zemským povrchem.

V porovnání s velikostí Země je vlastně jen její tenkou skořápkou, navíc rozpukanou v tzv. litosférické desky, které se neustále pohybují a unášejí s sebou jednotlivé světadíly.

V souvislosti s podzemím však mám na mysli především to, co se v pohanských časech nazývalo podsvětím nebo v pozdějším křesťanském pojetí peklem. Je to svět opředený mýty, bájemi, legendami a lidovými zkazkami, svět pro smrtelníky tabuizovaný a zároveň i nebezpečný, svět, kterého se lidé odjakživa báli. Bylo zakázáno do něj vstupovat, neboť panovalo přesvědčení, že odtamtud není návratu, jak plyne i ze známého přísloví „co peklo schvátí, víc už nenavrátí“, a to bez ohledu na to, zda věříme, že podzemní prostory obývají božstva či démoni.

Některé starodávné mýty a legendy však také hovoří o záhadných podzemních říších, v nichž mají přebývat inteligentní bytosti, které dokážou ovládat vysoce rozvinuté technologie, k nimž lidstvo dosud ještě nedospělo. V podzemí však má být také ukryta říše mrtvých, jak o ní hovoří například staroegyptské či starořecké bájesloví.

V souhrnu proto můžeme říci, že zde narážíme na něco nepochopitelného a neuchopitelného, co dnes většina z nás racionálně řadí do říše fantazie.

V roce 1989 se však přihodilo cosi zvláštního. V Rusku na poloostrově Kola bylo dosaženo dosud nejhlubšího podzemního vrtu na světě. Ten se táhl do hloubky téměř 13 kilometrů. Poté však byly další práce pozastaveny a tato největší umělá díra vedoucí do zemské kůry zvaná kolský vrt byla zakonzervována.

Kolem tohoto hlubinného vrtu, jenž měl mít podle plánu 15 kilometrů, dodnes kolují nejrůznější dohady, a dokonce se mluví

o tom, že k jeho zastavení došlo kvůli otevření „brány do pekel“, což zní jistě děsivě a zároveň neskutečně. Prorazil tento vrt skutečně díru do tajemného podzemního světa? Nebo jde jen o senzacechtivý výmysl?

Právě na to se tato kniha snaží zaměřit. Zmíněný kolský vrt se vlastně stal inspirací k jejímu vzniku, neboť otázka, co se může skrývat v podzemí naší planety a jaká tajemství ještě v této souvislosti nebyla odhalena, má podle všeho mnohem více rozměrů, než dosud předpokládáme. Ryze racionální, vědecký pohled na tuto otázku je pouze jedním z mnoha.

Jiné pohledy na danou problematiku pak nabízí ufologie, paleoastronautika (archeoastronautika), či dokonce parapsychologie a psychotronika, ačkoli tyto zvláštní obory nejsou dosud z ryze vědeckých hledisek uznávané a už vůbec o nich nelze říci, že by patřily mezi vědecké disciplíny. Přesto právě ony jsou v mnoha ohledech zajímavé, neboť si všímají otázek, které mají jedno společné – totiž záhady nebo spíše to, co za záhady považujeme.

Kryptozoologie se například zajímá o otázky kolem neznámých či údajně již dávno vyhynulých druhů pozemské fauny. Ufologie se snaží řešit problematiku neidentifikovatelných létajících objektů či otázky kolem mimozemských civilizací a možné existence mimozemských entit. Archeoastronautika se zajímá o skryté racionální informace ve starobylých mýtech a bájích a také o zaniklé technologie dávných civilizací. A parapsychologie se zaměřuje na skryté síly lidského vědomí, ale i na problematiku přízraků, lomozících duchů-poltergeistů a dalších záhadných fenoménů, jež souvisejí s pozoruhodnými

lidskými prožitky, které je stále těžké pochopit, natožpak jim správně porozumět.

Výklady i závěry těchto oborů často nekorespondují s poznatky vědecké obce, i když z nich přinejmenším zčásti vycházejí. A právě to je činí zajímavými, neboť nabízejí odlišné pohledy na fakta, události i výkladové premisy, jimiž se věda zabývá. Zároveň se je tyto obory snaží řadit do alternativního, logicky i argumentačně propracovaného názorového systému, což je ovšem proces, který dosud nebyl dokončen.

Hovořím o tom záměrně, neboť v této knize bude o těchto pozoruhodných oborech ještě řeč, a to ve spojitosti s v hledáním odpovědi na základní otázku, která zní: Jaká tajemství a záhady se skrývaly a možná stále skrývají pod povrchem naší planety?

Pak se ovšem zároveň musíme ptát, zda dochované báje a legendy o podzemních říších (nebo pekle) vznikly jen tak a bez zjevné příčiny, nebo je za tím vším něco víc? A je vůbec možné odhalit kořeny této dávné mytologie, která se táhne dějinami prakticky od počátku vzniku prvních lidských civilizací?

Upřímně řečeno během psaní této knihy mnou zmítaly pochybnosti, zda lze vůbec dospět k nějakým přijatelným výsledkům a závěrům. Ale v jednom ohledu mé přesvědčení sílilo. Nelze totiž vyloučit, že na Zemi nejsme jediným inteligentním druhem, možná tomu tak bylo i před mnoha tisíciletími. A pak – nejsme vševědoucí, ani dokonalí, stále se učíme.

Snad je naše učení od jistého okamžiku produktem samovolného a přirozeného vývoje a současně výsledkem lidské touhy po poznání, ale ani to není jisté. Někdo nebo něco nás totiž v našem vývoji může ovlivňovat. Děje se to však většinou

nepostižitelně, je to pro nás neznámé, ale občas „to“ o sobě dává vědět velice zvláštními způsoby. Není vyloučeno, že ona tajemná inteligence se stále skrývá kdesi dole, v mnohem větších hlubinách, než kam fárají dnešní horníci. Podzemí, a zvláště jeho velké hloubky, patří doposud k místům téměř neprozkoumaným.

Samozřejmě se můžeme ptát, proč byly další práce na kolském vrtu náhle přerušeny a proč došlo k zakonzervování této sibiřské lokality. Tvrzení, že vrt otevřel bránu do pekel, může u racionálně založených lidí vzbuzovat úsměv i rozpaky, ale to není tak podstatné. Podstatná jsou totiž fakta a kolský vrt pouze zapadá do mozaiky řady jiných záhad, ať už si o tom myslíme cokoli.

Jenomže co je nevysvětlitelné či záhadné? Existuje vůbec něco, co můžeme tímto slovem označit? Nebo je nevysvětlitelné

Celkový pohled na sibiřský kolský vrt jasně odhaluje, o jak monumentální akci se jednalo a na jak vysoké úrovni musela být zajištěna infrastruktura.

to, co nás limituje v dosavadním poznání reality, neboť lidské vědomosti a zkušenosti se stále rozvíjejí a tento proces neustále pokračuje?

Pak ovšem musíme konstatovat, že to, co dnes považujeme za nevysvětlitelné a záhadné, může být jednou racionálně vysvětleno. Lidské poznání může v průběhu času dosáhnout úrovně, kdy dojde k objasnění současných záhad či tzv. zázraků.

Jistě se najdou tací, kteří tuto knihu budou považovat za pouhé science fiction, za produkt spekulací, nepodložených teorií a hypotéz. Lze ji také vnímat jako pokus o shrnutí toho, o čem se v klasické vědecké či naučné literatuře nepíše. Čtenář však záhy určitě zjistí, že jsem často vycházel z empiricky doložitelných faktů a poznatků, proti kterým ani věda nemůže nic namítnout.

To, že jsem dal některá fakta do souvislostí, jež mohou vzbuzovat pochybnosti i polemiky, však bylo tím, o co jsem usiloval. Na některé otázky a problémy se totiž dá pohlížet z různých úhlů pohledu a v případě této knihy to platí dvojnásob.

Vstupy do tajemného podzemí, či chcete-li vstupních bran do pekel, totiž existují. Jde jen o to, zda si to uvědomujeme. Svou roli v tom totiž nesehrávají pouze exaktní důkazy, na kterých někteří tolik bazírují.

Ale pak se musíme ptát – na čem tedy záleží? Existuje na takovou otázku vůbec jasná odpověď? Abychom se to dozvěděli, nezbyvá než tuto knihu dočíst až do konce...